

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VINTERBILD FRÅN SÄFFLE. — FOTO. VIKT JOHANSON, SÄFFLE.

15 DE ÅRG.

DEN 8 MARS 1914.

N° 23

Foto. Jøyer. Skt'n.

Utsk.: Bengt Skjerve

Emma Weisner

För någon tid sedan nådde den öfverraskande underrättelsen offentligheten, att kapellmästare Hjalmar Meissner och hans fru med detta spelärs utgång komma att lämna Oscarsteatern. Den framstående position som det värda konstnärsparet intager vid denna scen, han som dirigent och den konstnärliga kapaciteten i teaterns styrelse, hon som det mest lysande och firade namnet i teaterns ensemble på dess spinsida trodde man hafva med så fasta band knutit båda vid denna scen, att ingen räknat med möjligheten af ett så plötsligt uppbrott, som det nu beslutade. Men kapellmästare Meissner hade mottagit ett anbud som dirigent vid Göteborgs symfoniorkester, hvilket skulle ge honom tillfälle att i högre grad än hittills få användning för sin erkända talang som orkesterledare och fru Emma Meissner befann sig aldrig i valet och kvalet mellan sina plikter som konstnärinna och som maka. Hon bestämde sig resolut att lämna Oscarsteatern samt följa sin make till Göteborg. Smärtsam inför afskedet från valplatsen för så många triumfer mildras säkert dock af tanken på blifvande gästpel.

Emma Meissner, eller som hon då hette, Emma Ekström, började sin teaterbana redan vid femton års ålder på Mindre Teatern eller den så kallade "Ladan". När hon för första gången beträdde de tillhör, till hvars mest firade skönheter hon snart skulle komma att räknas, var det i en ganska blygsam uppgift, nämligen som en af schackbönderna i den då så populära operetten "Sjökadetten". Att hon vid detta historiska tillfälle kände sig, som hon själf bekänner, stolt som en drottning, vittnar om att hon redan då anade den höga uppgift, hon en gång skulle komma att få inom teaterns gladare genre. Det var åren 1881—83 som Emma Ekström hade engagemang i Mindre Teaterns kör. En god altröst hade öppnat väg för henne, och den lät hon för öfrigt första gången höra som en af Orfei elever. Sin första egentliga debut vid teatern förlägger hon emellertid till 1887, då hon efter studier dels vid konservatoriet, dels för Arlberg och Signe Hebbe, presenterade sig som Nanon vid Lindebergska sällskapet i Kristiania, samt gjorde en glänsande succès. Direktören gjorde dock icke samma lycka som sin unga primadonna utan måste snart upplösa sitt sällskap.

Det Fröbergiska sällskapet, som denna tid odlade operetten i svenska landsorten, passade nu på att fö säkra sig om den uppgående operettstjärnan och för de närmaste två säsongerna tillhörde hon detta sällskap, där hon med framgång presenterade sig i så krävande uppgifter som titelrollerna i "Sjökadetten", "Lilla hertigen", "Boccaccio" och "Lyckoflickan". Den unga artistens debut inför hufvudstadspubliken ägde rum i oktober 1889 på Södra teatern, där Bosin och Wagner då spelade operett. Debutrollen var Eurydice i "Orfeus i underjorden". Framgången blef lika stor vid denna debut som vid den föregående, och trots en rampfeber, som gjorde henne "halfdöd af rädsla" för att använda ett hennes eget uttryck om situationen vid detta tillfälle, slog sängerskan igenom och blef från första stund en publikgunstling. Följande säsong gick hon öfver till Warberg och Strömberg på Vasateatern, där hon stannade de fem närmaste spelen, och hvarunder hon befästade sin popularitet med den ena glänsande segern efter den andra. Under denna tid sjöng hon Donna Juanita, Yum Yum i "Mikadon", "Dock-fén", Molly i "Stackars Jonathan" och andra hufvudpartier i de glada operetter som vi nu kalla klassiska, och som bilda en epok i vår teaterhistoria, hvilken dans- och varietéoperettens tid väl aldrig skall kunna öfverglänsa.

Nu stod den svenska subretten på höjden af be-

römdhet, ryktet om hennes framgångar hade t. o. m. nått utom riket och en vacker dag får hon ett smickrande anbud att gastera i själfva Köpenhamn. Hon säger icke nej, och på hösten 1895 lägger hon köpenhamnarna för sina fötter med sin oemotståndliga tjuvingskraft. Hon gasterar på Casionens berömda operettscen och spelar Sjökadetten samt Manuela i "Farinelli". På nyåret 96 lämnar hon Köpenhamn och reser till Göteborg, där hon en kort tid gasterar hos Selander och så fortsätter hon triumffärden till Kristiania, där hon under våren samma år är en firad gäst på Eldorado-teatern, och uppträder som Fatinitza i "Orfeus" och i "Mikadon". Den succès den svenska divan gjorde under detta gästspelsår, och enkanneligen de triumfer hon firade i Köpenhamn, öppnade nu vägen för henne till kontinenten och till möjligheten att blifva en europeisk berömdhet. Men hon motstod de smickrande engagemangs- anbuderna från utländska impressarier, en sak som hon dock sedan ångrat många gånger, och återvände till Stockholm, där hon säsongen 1896—97 gasterar hos Wagner och Bergström på Södra teatern och bland annat skänker glans åt operetter sådana som "Fru Hin", "Förgät mig ej", samt "Blåa frun".

Men nu har teaterdirektör Albert Ranft dykt upp i hufvudstadens teatervärld och fått fast fot både på Vasateatern och på Svenska. Han sammansätter ett operettsällskap för den första scenen och skyndar helt naturligt att för detsamma försäkra sig om en så eminent kraft som dåvarande fru Emma Berg, född Ekström. Från hösten är hon alltså engagerad vid Vasateatern, och hon inleder sitt sjutton-åriga oafbrutna engagemang hos direktör Ranft och hans operett med en talroll i "Underprefekten". Men hon låter snart höra sina glittrande tonkaskader i det fack, som är hennes och där hon intager en rangplats, som hon skall komma att behålla i ett kvarts sekel — ja måhända ännu längre. Och nu är endast att anteckna en enda lång kedja af segrar och succèser inledda med "Dockan", Molly i "Geishan", Adèle i "Läderlappen", "Fru Potifar", o. s. v. När det nya seklet kom med nya strömningar, nya idéer och presenterar äfven operetten i modärnare former, visar sig Emma Meissners — sedan 1899 bär hon detta namn — smidiga talang också synnerligen lämplig för den nya genren, den så kallade dansoperetten. Nu vann hon kanske den största af alla sina triumfer i titelrollen i "Den glada änkan", och i de flesta mer eller mindre lyckade efterföljare till detta Lehars lilla mästerverk, har hon varit själfskrifven att uppbära den kvinnliga hufvudrollen. Sommarens 1906 förtod fru Meissner i sällskap med sin man en lyckad konsertresa till Amerika.

Om man af Emma Meissner begär nyckeln till hennes stora sceniska framgångar, så nyvar hon med att hänvisa till sin kärlek till teatern och den mindre vanliga energi hon erkänner, att hon är i lycklig besittning af. Det är hängifvenheten för konsten som sporrat divan och kommit henne att ständigt ställa större kraf på sig själf. Hon har heller ej i likhet med så många af sina kolleger låtit konstnärliga segrar och publikens smicker invagga sig i den tanken, att hon har nått konstnärlig fulländning. Hon har förstått att stillastående är detsamma som tillbakagång och därför ihärdigt arbetat vidare.

Men hon har äfven haft sällsynt stora förutsättningar att lyckas. En glänsande apparition, ett ytterst lifligt temperament, där det sprudlande goda humöret kryddats med en betagande skälmskhet och ett oemotståndligt koketteri, samt slutligen en väl skolad röst som, om den aldrig varit vare sig synnerligen stark eller omfångsrik, dock haft en smidighet och en klang, som tjuasat.

Emma Meissner.

I samband med det förestående afskedet från svenska operettens förnämsta tillhör vår lilla samling af bilder, från Emma Meissners glansfulla operett-tid vara af intresse. Det är icke den "stora" konsten fru Meissner ägnat sig åt. Men hela hennes verksamhet har burits af konstnärliga intentioner, af en önskan att höja operettkonsten till ett högre plan. — Och häri har hon lyckats som ingen annan

1

2

3

4

5

6

7

8

och, sällsamt nog, utan allt någonsin offra ett ens af den lifsgladje, men snarare med tillsats af en nästan karnevalstämning, som hör operetten till och som dock intet ögonblick förtog den smak, takt och grace hvarmed hon präglat hvarje sitt uppträdande — Så har Emma Meissners osedvanliga popularitet tillkommit och tilltagit.

9

Efter fotografier.

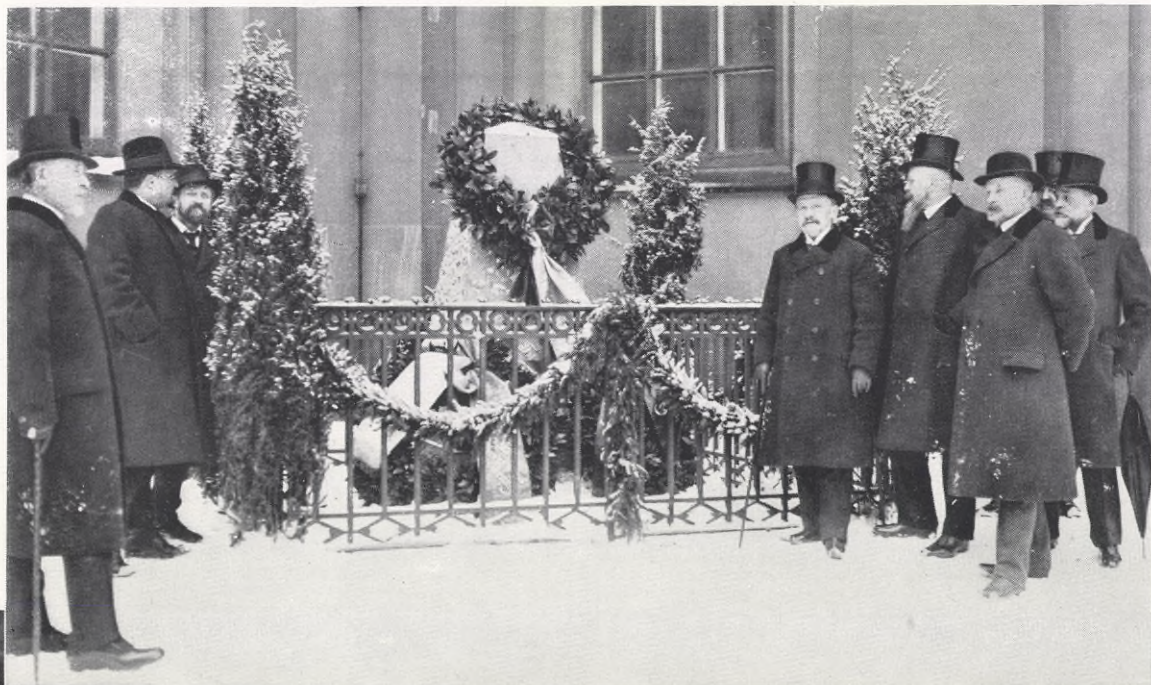
1. "DONNA JUANITA". 1890. 2. "DOCKAN". 1897. 3. "LYCKOFLICKAN". 1896. 4. I "GLADA ÄKTA MÄN". 1902. 5. "NINICHE" 1901. 6. I "FRIHETSBRÖDERNA". 1907. 7. "EVA". 1912. 8. "GLADA ENKAN". 1908. 9. "KYSKA SUSANNA". 1913.

Klädte: Bengt Sjöbergparre.

TILL 100-ÅRSMINNET AF J T SERGELS DÖD.

100-årsdagen af Johan Tobias Sergels död högtidlighölls torsdagen den 26 februari med en anslående minnesfest å K. Akademiens för de fria konsterna högtidssal, som var ståtligt smyckad med blommor och gipsafgjutningar af Sergelska skulpturer. En utvald publik af konstnärer och konstkännare deltog i festen jämte akademiens ledamöter, och dessutom öfvervars densamma af konungen, kronprinsparet, hertiginnan af Västergötland och prins Eugen. Festprogrammet inleddes med afsjüngandet af kungssången, hvarpå akademimens preses, greve F. C:son Wachtmeister höll hälsningstalet, i hvil-

K. AKADEMIEN FÖR DE FRIA KONSTERNA LÄTTER NEDLÄGGA EN KRANS Å SERGELS GRAF å Adolf Fredriks kyrkogård i Stockholm d. 26 februari.

ket han meddelade, att akademien för att högtidlighålla hundraårsdagen af sin store och ryktbare elevs död låtit prägla en plakett i brons af Sergel, utförd af medaligravören Erik Lindberg. Därpå framträdde dr Göthe och höll ett intressant minnes-tal öfver den store konstnären, hvarefter öfverintendenten Looström demonstrerade "bilder ur Sergels lefnad" i en mängd utomordentliga skioptikonbilder.

Tidigt på jubileumsdagens morgon blomster-smyckades och bekransades Sergels graf, som är belägen på Adolf Fredriks kyrkogård. Bl. a. nedlades kransar från Akademien för de fria konsterna, Svenska konstnärernas förening o. Konstnärsklubben.

I KONSTAKADEMIENS HÖGTIDSSAL: Främst synes konungen, kronprinsparet, prinsessan Ingeborg och prins Eugen

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

LILJEKONVALJERNA.

EN STUDENTNOVELL FÖR HVAR 8 DAG AF **ARTUR MÖLLER.**

ET var på väg till universitetet, som Ernst Gustaf Dahl mötte sina vänner Grave, Stenström och Eriksson.

— Hvarthän? prejades han af Stenströms något gälla pojkstämma — ska du gå in och ta en grogg på Föreningen så kan du få sällskap.

— Nej, jag är på väg till Fritzell's seminarium, sade Dahl.

— Seminarium! härmade Grave med sin trettioåriga rullbas — går du verkligen ännu på sådant? — Ge fan i det, så kan vi få ett parti bridge i stället, ifyllde Eriksson.

Dahl sökte komma förbi.

— Jag har varit borta två gånger, sade han. Blir det tre så räknar Fritzell det som om man inte hade gått på kursen. Och jag tänkte tenera för honom i maj.

Grave skrattade doft.

— Jaså, han antecknar hvilka som äro borta. Då ha ni väl upprop hvarje gång, liksom andra skolpojkar.

— Dja, inte håller jag på systemet, men hvad skall man göra...

— Det finns inga studenter mer, sade Grave med ett visst patos. Förr i världen sätte man en ära i att vara en fri akademisk medborgare. Ni äro läxläsare, kurspluggare. Jag däremot är en liber studiosus, som...

— Ja, liber, insköt Dahl.

De andra skrattade och länge Eriksson stack sin arm under Dahls.

— Var nu kamrat och ge tusan i den där tråkiga Fritzell. Jag gick också ett slag på hans seminarium under höstterminen, men när han började ställa frågor också, då tyckte jag det blef för magstarkt. Ska vi spela på Erikssons kula eller hvar ska vi ta vägen?

— Jag har inga marker, eftersinnade den tilltänkte värden. Och Dahls rum är mycket större.

— Det lämpar sig inte riktigt...

— Du vill kanske ogärna att din mamma skall konstatera, att du inte är på seminariet.

— Min mamma lägger sig inte i mina studier, replikerade Dahl med en viss skärpa. Det vet du mycket väl. Men för det första drack vi samvetsgrannt ut hvad som fanns i går kväll, och...

— Det gör ingenting, sade Grave liberalt. Vi köper en liter karlshamn på vägen — den som vinner får betala den sedan.

— En anslående idé, sade länge Eriksson, som fortfarande behöll Dahls arm under sin liksom för säkerhets skull.

Men det hade knappast behöfts...

Familjen Dahl hade mist sitt öfverhufvud, då sonen var fjorton år. En fanjunkaränkas pension är ej så svindlande och bekantkretsen tog för gifvet att Ernst Gustaf omedelbart skulle få sluta i "latin-skolan". Det hade varit Dahls dröm att pojken skulle aflägga denna studentexamen, hvars sociala betydelse han så eftertryckligt fått erfarat inom sitt yrke. Om han själf fått gå som subaltern i hela sitt lif, tills han fick detta "löjtnants älsked", hvilket då nästan föreföll honom som ett hän, så skulle sonen från början komma på rätta sidan strecket. Han skulle bli "öfverklassare". — Fanjunkar Dahl trodde att detta var lyckan.

Men denna plan fasthölls af änkan, och till allas

förvåning och beundran lyckades hon genomföra den. Att det måste ha kostat både ansträngning och umbäranden var ju själfklart — men i hvilken grad visste man ju inte så noga.

Fru Dahl kunde en konst: spetsknypling. Och då hon specialiserade sig på au dessous fick hon snart ganska mycket beställningar — mer beställningar än dagen räckte till för att utföra. Man kunde möjligen se det på hennes rödsprängda ögon, men det tjänade ingenting till att tala med henne därom. Ernst Gustafs syster, som var ett år yngre än han, lyckades nästan ofördröjligen få plats på en skrifmaskinsbyrå. Hon hade inte fått något sådant öfverklassigt dubbelnamn som brodern, utan hade blifvit kristnad till Lina.

Med sina fyrtio kronor i månaden, hvilka efter ett år höjdes till femtio, kunde hon emellertid afsevärdt bidra till det gemensamma målet. Och om hon höll sig tillbaka den dag han satte studentmössan på sitt hufvud, af fruktan att genera honom med sin egen tarliga hatt och kapp, svällde hennes bröst för den skull lika högt af stolthet och jubel.

Ernst Gustaf hade högsta betyget i mogenhet, och båda damerna funno det helt naturligt att han skulle följa sina höjelser och gå den lärda vägen. När ödet dessutom fogat det så gynnsamt att man bodde i universitetsstaden, och Ernst Gustaf fortfarande kunde bo hemma! Nu var han ju student förstås och måste ha rum med egen ingång för att inte känna sig beroende; men den saken lät också ordna sig. Det största och förnämligaste rummet åt tamburen blef hans, medan damerna, som inrättat sig i de båda kyffena därinnanför, anlidade köksvägen.

Ernst Gustafs rum — ordet fick efter hand en aldeles särskild klang. Det var husets helgedom. Det inneslöt hela familjens storhetsdröm.

Det var emellertid i denna helgedom som herrarna Grave, Eriksson och Stenström inträngde en kort stund efter det ofvan relaterade mötet, utan att i något afseende dra sina skor af sina fötter. Spelbordet slogs upp under ganska mycket stojs, punsch-buteljen likaså, hvarpå Ernst Gustaf ropade inåt rummen till sin syster att sätta fram glas och wichyvatten.

Lina kom strax in med glas på den fina nickelbrickan, som aldrig användes vid familjens måltider. Hon var klädd i en vyellabuss med uppkallade ärmor och hennes kjol var den med hvilken hon gick hemma i stöket. När de tre herrarna, broderns kamrater, bugade sig för henne, steg en röd sky upp på hennes kinder och hon gjorde en hälsning emellan knix och nigning.

— Vichyvattnet är slut, hviskade hon hastigt till Ernst Gustaf — men jag skall strax springa och köpa.

— Det var en liten söt pi... utbrast Stenström efter henne, men Eriksson, mera inne i förhållandena, afbröt honom snabbt:

— Hvarför presenterade du oss inte för din syster?

En skugga af missnöje och obestämdt obehag drog öfver Ernst Gustafs ansikte.

— Hvad skulle det tjäna till. Hon spelar inte kort i alla fall. Grave, vill du kupera!

Det spelades till klockan elfva, hvarefter det var hög tid att bege sig till Standard, ifall man skulle hinna få "en smörgås" och kaffe. Här nådde lifsstämningen sin kulmen. Under nachspelet hemma hos Grave, som stod i maltdryckernas tecken, stämdes samkvämet i en lägre tonart.

Man afhandlade viljans frihet. (Det ingår ju nämligen i en sannt studentikos världsåskådning, att skall man öfverhufvud kunna tränga till botten af de filosofiska problemen, sker det bäst mellan kl. 1—4 på natten.)

Det var mest Grave som förde ordet, och han hade åt sig utarbetat determinismer till en praktisk filosofi.

— Hör nu pojkar, sade han, i det han då och då underströk sina ord med en stöt af porterglas mot bordskifvan — om vi anta möjligheten af en allvishet, som tillika är en allmakt, så blir ju den fria viljan ett rent nonsens. Nej, värre än så, det blir en *hädelse*. Att tro att vår vilja skulle på någon punkt kunna rubba den en gång uppgjorda världsplanen.

— Hm, sade juristen Stenström — men om nu denna världsplan i vissa fall lämnat två alternativ öppna åt den personliga viljan

— Otänkbart! afvisade Grave i det han samtidigt sneglade bort mot Dahl, som satt tillbakalutad i gungstolen med halflutna ögonlock. — Låt oss till exempel ta fallet Dahl. Han hade trots att han skulle gå på Fritzells seminarium i kväll. I stället var det sedan årmillioner tillbaka beslutadt att han skulle möta oss och bidra till helaftonens trefnad.

— Och likväl hade jag svurit på att det skulle vara slut med supandet när jag gick till sängs i går.

Grave skakade leende på hufvudet.

— Ja, jag har länge märkt att du är en själfplågare, lille bror. Du har föresatser. Det hade jag också en gång. Men du minns det där gamla ordstävvet om vägen till helvetet. Det är bokstalligen sannt. Finns det ett värre helvete på jorden än att gå på gång stå med knutna händer och se hur man på nytt svikit en föresats. Men det är bara att tömma förödmjukelsens kalk i botten, ser ni gossar, för där finner ni vishetens pärla. Skål! Och det är att man inte har någon frihet, att man inte skall reta försynen med föresatser, och att allt som sker är nödvändigt. Sen är man öfver det värsta och kan ta allt med ro.

Stenström tvinade sina små mustaschspetsar, medan medicinaren Eriksson, som afskydde abstrakta resonemang, började snarka i sitt soffhörn.

Men du kan dock inte förbise, att det finns folk, som genomför sina föresatser.

— Visst fan, men då beror det på att dessa härflyter ur deras verkliga böjelser och stämmer med deras natur. Man kan göra hvad man vill, men man kan inte vilja hvad man vill, slog redan Voltaire hufvudet på spiken. I somliga mänskors skaplyne ligger att vilja njuta, i andras att vilja försaka. Man bör inte lägga hinder i vägen för någondera.

Och han sände Dahl ett nytt uppmuntrande ögonkast.

Denne satt i en halidvala, föranledd af en lång tids nattvak och svir. Allehanda tankar värkte dock nyktert genom hans hufvud; det var nu på fjärde året han låg vid universitetet och ännu ingen examen! I stället hade han blifvit slappare, allt oregelbundnare i arbetet, allt regelbundnare vid dryckesbordet. Och så lät han sig försörjas af två kvinnor, som hyste obegränsadt förtroende till honom.

I denna hvirvel af själföförelse nådde honom Graves paradoxer som en blid vaggsång för det sjuka och knotande samvetet. Han var den han var. Räckte hans vilja inte till för att genomföra hans goda afsikter, så måste det bero på nedärfd svaghet i karaktären, kanske en förvänd uppfostran. Hvem kände väl bättre än han viljenederlagens

förödmjukelser och smärta, tills de slutligen bara utnynnade i en dof leda. Men nu ville han gå hem och sova — komma bort från alltilhop på några timmar.

Under en half minut ingaf honom tanken på rummet, sådant han lämnat det, en grumlig motvilja. Han såg det rökfylldt och kvaft, med kort, marker och cigarrstumpar i vild oordning, ringar efter glasen på spelbordet. Nå, här var ju inte bättre.

Utän nämnbärda protester fick han aflägsna sig — hade väl heller inte bidragit vidare till stämningen de sista timmarna, och då så —

Det var redan ljusst ute. Han påskyndade sina steg, ty han ville inte möta solen.

När han ryckte upp dörren från den tränga tamburen till sitt rum, slog en våg af friskhet honom till mötes. Ena fönstret stod öppet, och den hvita, nystrukna gardinen buktade sig som ett segel i morgonens luftdrag,

Hvarje spår af gårdagen var undanröjdt. Han blef stående i dörröppningen och stirrade på den prydliga duken öfver nattduksbordet, på de nypolerade stakarna och cigarrkopporna och täcket, som var inbjudande viket åt sidan af en vänlig hand. Han såg på alla möblerna och småsakerna i detta minutiöst städade rum, där allt det bästa och det finaste som de ägde efter hand fått sin plats — förnam för första gången deras stumma ömhetsförklaring.

Det var som fyllde den rummet med en fin och blyg doft — — nej denna doft kom från ett bestämmt håll — — och nu varseblef han borta på spegelskifvan en liten bukett liljekonvaljer.

— Från Lina, stod det på en liten lapp. Ingenting vidare.

Han förde dem mot sitt ansikte och andades in dess själ. Hur hade inte hennes instinkt funnit den bästa symbolen för all den ordlösa, intet krävande, finkänsliga ömhet som omgaf honom och som han så länge ignorerat.

Och Ernst Gustaf Dahl kände plötsligt någonting gripa om sitt hjärta, inför hvilket han struntade i hvad Grave ansåg om viljans frihet — —

H. 8 D:s Baltiska Pristäflan

är nu slutgiltigt afgjord, och meddelas resultatet å omslagets 8:de och 9:de sidor till detta nummer. Af det enkla lilla ordet "**Baltiska**" har sålunda af en täflande kunnat utbrytas icke mindre än 459 ord med olika betydelse och antagbara enligt täflingens regler. Ett i sanning beundransvärdt resultat. — Ordlistan är värd ett närmare studium, den röjer ett mer än vanligt omfattande kunskapsmått och gör sin upphofsman all heder. Vi beklaga endast att vara redaktionellt bundna vid hemlighållande af insändarens namn.

Det arbete, som varit förenadt med bedömandet af de insända listorna, har varit icke endast tidskrävande men ställt hög fordran på kunskap om vårt språk. Och red. vill härmed uttala sitt erkänsamma tack till licentiat **Elis Andersson** vid Göteborgs högskola som ledt bedömningen.

Vi hänvisa i öfrigt till meddelande af resultatet och komplimentera både de vinnande och det stora antal "närmast kommande" för ett i många fall utomordentligt arbete.

Slutligen erinra vi till äfventyrs missbelåtna därom att hvarje deltagare i täflingen förklarar sig "godtaga täflingsresultatet utan invändning."

Redaktion:n.

Efter fotografi.
GÖSTA SANDAHL, Stockholm,
som i Helsingfors eröfrat årets
världsmästerskap i konståkning.

MAGDA MAUROY, Stockholm,
2:dra pris i internat. täflingen
för damer.

En vacker internationell sport-
seger har hemförts åt vårt
land af den unge stockholma-
ren Gösta Sandahl, som den
21—22 febr. i Helsingfors i täf-
lan med ett flertal af Euro-
pas främste skridskoåkare

EN PRÄKTIG NORRLANDS-
TRAFVARE: Pilko, tillhörig N.
E. Ulander, Stigsjö. Hemförde
nyligen Ångermanlands Traf-
klubbs vandringspris till "snab-
baste häst å banan."

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöforsparra.

Kliché: Bengt Sjöforsparra.
W. BÖCKL, Klagenfurt och
F. KACHLER, Wien, 3:dje och
2:dra pristagare i täflingen om
världsmästerskapet i Helsing-
fors.

vann världsmästerskapet i
konståkning på skridsko. Och
så mycket mera glädjande var
segern som detta världsmäs-
terskap sedan ett 10-tal år för-
ut i följd hemförts till Sverige
af U. Salchow och risken i
täflan med kontinentens ypper-
ste, när Salchow i år icke
deltog nu vara afsevärd.

Första täflingsdagen upp-
togs af skolåkning, och wi-
enaren Kachler, under de två
senaste åren världsmästare,
förskaffade sig här genom sina
utmärkta prestationer ett af-
sevärdt försprång framför öf-
riga täflande, bland hvilka
svenskarne Sandahl, Graf-
ström, Rooth och Jo-
hanson intogo en fram-
skutten plats. Under
den fria konståkning
påföljande dag kunde
Kachler emellertid trots
sin gedigna åkning icke
bibehålla det vunna för-
språnget, utan distanse-
rades af Sandahl, hvars
program bestod af en
hel del alldeles nya
kombinationer, hvilka
stälde utomordentligt
stora fordringar på den
åkandes säkerhet och
balanseringsförmåga.

Efter Sandahl som
blef världsmästare med
platsiffran 12, kom Kach-
ler med 17 som plats-
siffran samt därefter W.
Böckl, Klagenfurt, Op-
pacher, Wien, och Sze-
nde från Budapest.

I en samtidigt med
världsmästerskapstäf-
lingarne anordnad inter-
nationellskridskotäfling
för damer blef fr. Anna-
Lisa Allardt, Helsingfors,
förste och frkn Magda
Mauroy, Stockholm, an-
dre pristagare.

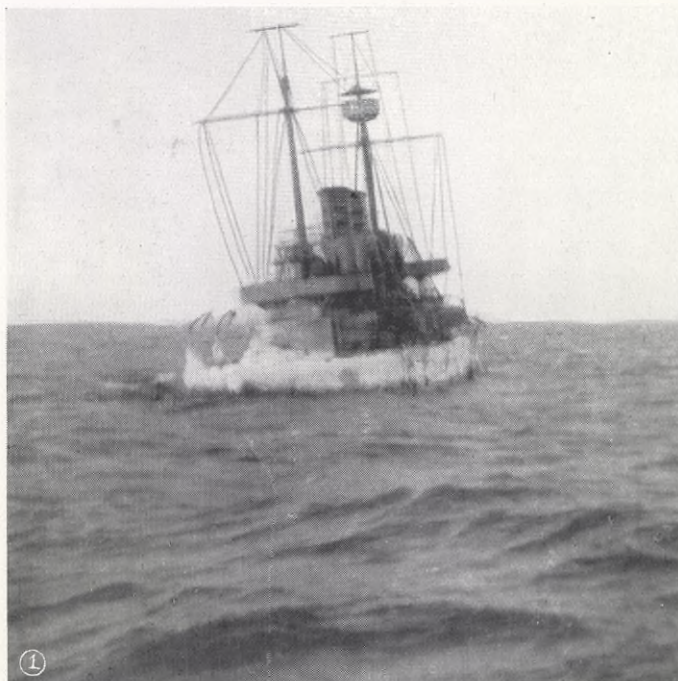

U. 8 DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

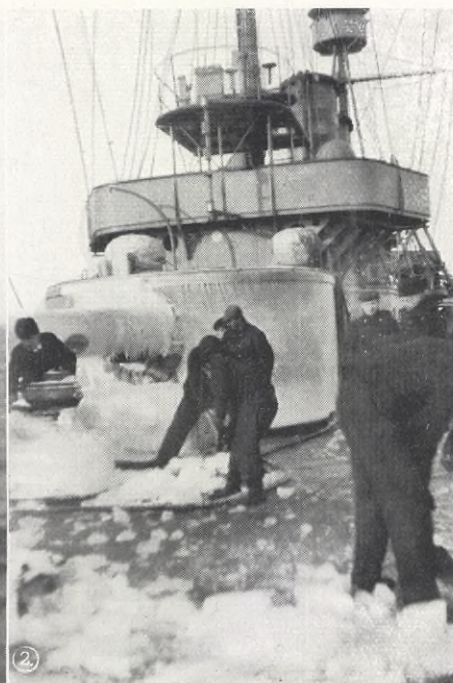
Kliché: Bengt Sjöforsparra.

FISKARTORPET UNDER NATIONELLA BACKTÄFLINGEN DEN 1 MARS. Svenska mästerskapet i
backlöpnin för 1914 vanns af Ejnar Olsson, D. I. F.

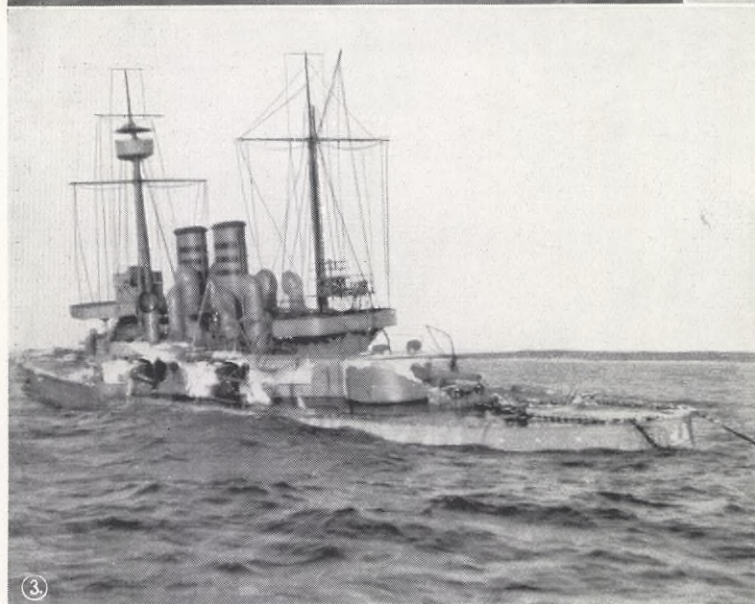
DET SVENSKA STÅLET MOT DEN SVENSKA GRANITEN.

①

②

③

④

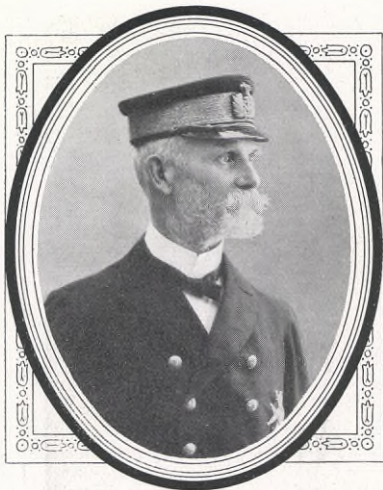
(1) "TAPPERHETEN" NEDISAD, sedd akterifrån om styrbord. (2) ISENS LOSSHACKNING. (3) BABORDSSIDAN, där dyningen spolar öfver relingen. (4) DEN RISKABLA DEBARKERINGEN FRÅN BOGSERBÅTEN.

Den vid Norrbådan grundstöta pansarbåten "Tapperheten" har under den senaste tiden haft att kämpa med sjö och väderleksförhållanden af den mest svårartade och för pansarfartygets räddning farliga natur. Häftiga stormar ha rasat, sjön har gått hög och haveristen har genom den våldsamma huggningen mot klippgrundet fått ytterligare svåra bottenkador. Det med så tapper energi bedrifna bergningsarbetet har under stormdagarne varit inställt.

För att minska faran för fartygets sönderslagning har det varit nödvändigt att än mer vattenfylla "Tapperheten". Sedan flyttbara saker bärgats och diverse andra anordningar vidtagits, släckte man af och lät vattnet stiga i hela förskeppet till maskin-

rummet. Efter den ihållande ostliga blåsten under veckan den 15—22 febr. har äfven akterskeppet med maskinrummet delvis vattenfylldts, så att fartyget nu ligger djupare på grundet och med babords slag-sida. Babords reling ligger akterut endast en fot öfver vattnet. Blir vädret gynnsamt, hoppas man kunna komma åt och täta läckorna om styrbord, hvarefter nya bergningsförsök vidtagna med användande af Neptunbolagets 1200-tonspontoner, domkrafter m. m. Allt fordrar dock först och sist gynnsamt väder. — Efter flere dagars fruktlösa försök lyckades man onsdagen den 25 febr. lägga till vid haveristen. *Fotografierna ofvan togos vid detta tillfälle för H. 8. D:s räkning.*

C. A. M. HJULHAMMAR †. — T. B. W. AULIN †.

Efter porträtt. Klisché: Bengt Sjöbergqvist.
C. A. M. HJULHAMMAR †. Vice amiral.
Stockholm.
F. 1846. † 2 MARS.

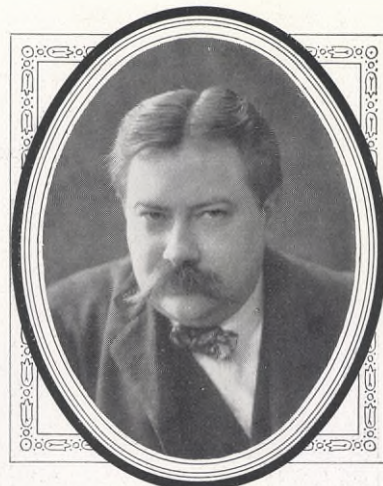

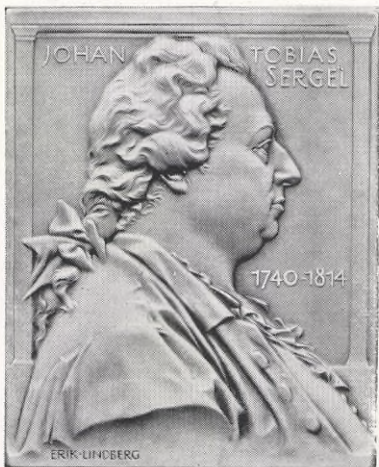
Foto: Dalman, Lund. Klisché: Bengt Sjöbergqvist.
T. B. W. AULIN †. Dirigent. Tonsättare.
Göteborg.
F. 1866. † 1 MARS.

CARL HJULHAMMAR †. Sek. löjtn. v. Flott. 65, komm. kapten af 1:a gr. 96, chef f. Sjökrigsskolan 98—01, kommandör 99, varfschef v. Flott. stat. i Karlskrona 01—04, konter amiral v. Flott. 03, befälh. amiral i Karlskrona 04—10, vice amiral i Flott. res. 11. Hedersl. af K. Örl. sällsk. Biogr. o. helsid. portr. årg. XI: 41.

TOR AULIN †. Elev. v. konserv. i Stockholm 77—83, af Sauret o. Scharwenka i Berlin 84—86. Konsertmäst. v. K. Hofkapellet i Stockholm 89—02, dirigent f. Konsertfören. i Stockholm 02, f. Dramat. teaterns orkester 07, f. Sydsv. filharmon. fören. orkester 07. Dirigent v. Göteborgs Orkesterförening sedan 09. Bildade 87 Aulinska kvartetten, den yppersta institution för kamarmusik vårt land ext. — Sjelf betydande kompositör har han gjort mer än någon annan för spridande i utlandet af kändedomen om svensk musikkonst.

SERGEL-JUBILEET.

DEN AF K. AKADEMIEN FÖR DE FRIA KONSTERNA PRÄGLADE, AF ERIK LINDBERG MODELLERADE PLAKETTEN.

H. 8 D^{is} STOCKHOLMSFOTOGRAF.
SERGEL-PLAKETTEN.

H. 8 D^{is} STOCKHOLMSFOTOGRAF.
SERGEL-PLAKETTEN.

Som bekant lyckades Nationalmuseum vid Bukowskiauktionen den 17 februari för en summa af 21,000 kr., af hvilka en del ställts till förfogande af intresserade konstvänner, förvärfva den Bielkeska prakt-sängen: från Tureholms slott. Det nya dyrbara museiföremålet, hvilket på sin tid af Ludvig den XIV förärades till ambassadören Nils Bielke, är en från golf till tak med sina omhängen, panacher m. m.

H. 8 D^{is} STOCKHOLMSFOTOGRAF. Klisché: Bengt Sjöbergqvist.
NILS BIELKES PARADSSÄNG, förvärfvad af Nationalmuseum för 21,000 kr.

nående paradsäng i röd sammet med applikation af hvitt och grönt siden i praktfullt mönster. Sedan den 27 febr. är nu den märkliga historiska praktpjesen uppställd i museets möbelsal och i ett af dess kabinet, hvilket med hjälp af några i museets ägo redan befintliga samtida föremål blifvit anordnad som en interiör i Ludvig XIV:s stil.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tio går därvid förlorat — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen. vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser för dagen.

Efter porträtt. Kitchin: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm-Gbg.
KONUNG WILHELM I AF ALBANIEN
iförd landets nya, af honom fastställda uniform.

Meddelandet om att *prinsen af Wied* mottagit den albanska deputationens erbjudande af värdigheten som Albanien konung har i det nya kungadömet hälsats med allmänt jubel. I de rikt flaggsmyckade städerna ha väldiga människomassor varit i rörelse, patriotiska sånger hafva sjungits och hyllningstelegram hafva afsändts till "H. Mt Wilhelm I, konung af Albanien".

Konung Wilhelm, som i dagarne besökt Petersburg, afreser den 5 mars från Triest, därvid eskorterad af olika nationers krigsfartyg, till sin hufvudstad Durazzo.

Änkedrottning *Olga af Grekland*, gemål till Georg I som i mars förra året i Saloniki föll för en attentators hand, har i dagarne aflagt ett besök i Cairo. Änkedrottningen, som är född rysk storfurstinna, är 63 år gammal.

Efter porträtt. Kitchin: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm-Gbg.
SOPHIE, DROTTNING AF ALBANIEN.
Efter nytaget porträtt.

Exkonung Manuel bevistade härom dagen tillsammans med sin unga gemål en officiell festlighet i London, från hvilket tillfälle vi meddela en bild. Det strax efter exkonungens förmälning med

prinsessan *Augusta Victoria af Hohenzollern* den 4 sept. 1913 utspridda ryktet om en omedelbart förestående skilsmässa har sålunda icke besannats.

Efter fotografi. Kitchin: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm-Gbg.
GREKISKA ÄNKEDROTTNINGEN I CAIRO. Besök på grekiska hospitalet.

Efter fotografi. Kitchin: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm-Gbg.
PORTUGISISKE EXKONUNGEN MED GEMÅL vid en officiell invigningsfest i London.

Med anledning af furst Adolfs af Schaumburg-Lippe födelsedag ägde härom dagen en stor militärparad rum i Bückeburg. Särskild uppmärksamhet tilldrog sig därvid ett ståtligt cyklistkompani. Även det allra yngsta Bückeburg deltog i den allmänna hyllningen för den populäre landsfursten.

*

(Till illustr. å sid. 364).

Samtidigt med att de grekiska trupperna på order från Athen börjat utrymma de af dem besatta albaniska distrikten har

x

i Epirus bland den där bosatta grekiska befolkningen utbrutit en mot Albanien riktad upprorsrörelse, hvilken synes antaga en allt mera hotande karaktär.

Den autonoma upprorsregering, som öfvertagit makten säges hafva för afsikt att utfärda räntebärande skattkammarbevis. Allmänna meningen i Grekland ställer sig sympatisk till rörelsen och pennningar inströmma i riklig mängd till de upprorske. Ledaren är en grekisk officer, Spiros Spiromilio.

SCHAUMBURG-LIPPE HYLLAR SIN FURSTE: 1. Furst Adolph (x) vid militärparaden i Bückeburg på sin födelsedag. 2. Det yngsta Bückeburg paraderar för sin furste. 3. FRANKRIKE HYLLAR SINA KRIGSVETERANER. Trumpetaren Rolland som gaf signal till striden vid Sidi-Brahim, hyllas i Paris, nu 92-årig.

(Till illustr. å sid. 364)

Den sydafrikanska regeringen lät, som man torde ha i minne, vid den i januari månad utbrutna storsträjken häkta nio af sträjkleddarna och i hemlighet föra dem ombord på ångaren "Umgeni" för befordran direkt till London. Då ångaren den 24 febr. anlände till England möttes den i Gravesend af en ångslup, ombord å hvilken befann sig en deputation från engelska arbetarepartiet, hvilken fått i uppdrag att mottaga de deporterade sydafrikanerna och föra dem till London. Dessa nekade emellertid att landstiga och begärde i stället att blifva åter beforderade till Sydafrika. Ett telegrafiskt meddelande från deras juridiska biträde, hvori försäkran lämnades, att deras rättsanspråk på att återvända till Sydafrika icke menligt skulle påverkas af en landstigning kom dem till sist att gifva efter, hvarefter de gingo i land och afreste till London, där man från arbetarnas sida ägnade dem en entusiastisk hyllning.

*

Förre trumpetaren Rolland, den äldre hjälten från 3-dagarsslaget vid byn Sidi-Brahim i Algeriet år 1845 då 79 fransmän kämpade med Abd-el-kaders trupper, anlände den 10 febr. till Paris, där han erhöi ett entusiastiskt mottagande af folkmassorna. Påföljande dag var han inbjuden till en fästbankett, vid hvilken franske presidenten Poincaré var närvarande.

(Till illustr. å sid. 365).

Den parisiske modekungen mr A. de Fouquières, som nyligen firat triumfer i Amerika, har i dagarna med Berlin som utgångspunkt anträdit en föredragsturné genom Europa för att föreläsa öfver herrmoderna i afsikt antagligen att med undeminierande af det hittills öfvermäktiga engelska inflytandet söka bereda en efterträd plats för de parisiska intressena. Den kostym mr Fouquières på vår bild bär och hvilken väl får tagas som en manifestation af den nya modeförkunnelsen verkar dock på intet sätt ursprunglig utan förefaller närmare att vara ingenting mer än en god kopia af gällande engelskt mode.

GENERAL FRANCISCO VILLA i sin nya uniform.
Senaste porträtt

Under ordväxlingen nedsköt Villa sin försvarslöse motståndare.

Affären var den 23 febr. föremål för behandling i engelska underhuset, hvarvid utrikesminister sir Edward Grey meddelade, att engelska regeringen utbedt sig Förenta staternas medverkan för att få klarhet rörande Bentons död och vinna rättvisa.

Den svårutredda mexikanska härivan har ytterligare tilltrasslats genom en i dagarne inträffad engelsk-mexikansk konflikt, hvilken starkt påverkat folkstämningen icke blott i England utan äfven i Förenta staterna och i det sistnämnda landet gifvit ökad eftertryck på en intervention.

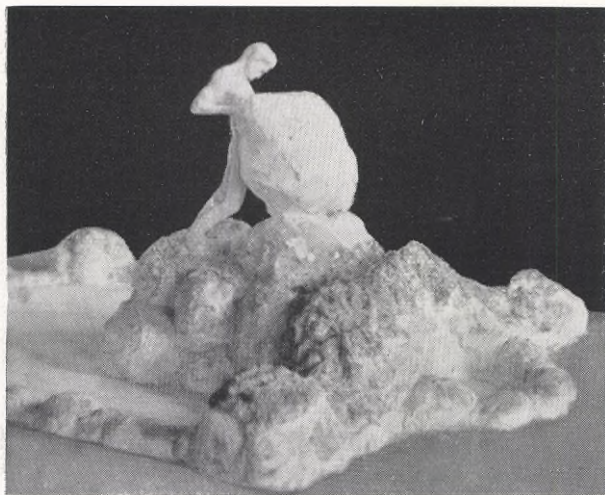
En i Mexiko bosatt engelsman, mr William Smith Benton, har i Juarez i närheten af amerikanska gränsen fusilierats på order af general Villa, en af det mexikanska upprorspartiets ledare. Enligt general Villas framställning af förloppet skulle mr Benton, en femtiofemårig rik engelsk farmare och grufägare ha lämnat mexikanska regeringspartiet materiellt understöd och dessutom planerat ett attentat mot Villas eget lif. Benton ställdes inför krigsrätt, dömdes till döden och arkebuserades. Enligt en annan af Newyorktidningarne lämnad version skulle Benton obeväpnad infunnit sig hos Villa och förbrätt denne hans röfverier och plundringar.

UPPRORSRÖRELSEN I EPIRUS: Öfverst: Den grekiske officeren Spiros Spiromilio i uniform som Chimaras chef, rörelsens hufvudledare — därunder: Ett kompani af den upprorska "heliga bataljonen". — (Text å sid. 353)

DE FRÅN SYDAFRIKA DEPORTERADE ARBETARLEDARNE ankomma till Gravesend ombord å "Umgeni". — (Text å sid. 363).

KARL HULTSTRÖMS MODELL TILL "BEFRIAREN", inköpt till vattenkonst i Örebro Centralpark Foto. Ljunggren, Örebro.

Örebro stadsfullmäktige ha beviljat 4.330 kr. till utförande af *Karl Hultströms* konstverk "Befriaren", afsedt att uppställas vid slottsbassängen i Örebro Centralpark. Det är en två och en half meter hög bronsfigur, en kraftigt byggd yngling, som med uppbiudande af all sin styrka vältat upp ett stenblock, hvarvid en vattenstråle, förut hämmad af stenen, sküter i höiden. — Konstnaden för konstverket har täckts genom en gåwa af 5.000 kr. af direktör *Adolf Lindgren*.

ANDRÉ DE FOUQUIÈRES, SAMTIDENS MODEKONUNG. På besök i Berlin Text å sid. 363.

Vidstående foto. visar en ung jägare. *Ryno Mårtenson*, i. disp. *G. Mårtenssons*, Gislaved, 11-årig son, som under den nu tilländalupna jaktsäsongen nedlagt ett tiotal harar. Den käckhet, och den uthållighet, med hvilken den lille jägaren jämte sin favorit "Fellow" och sin kortpipiga "hammerless" lär kunna följa en dagslång och för vuxna nog så ansträngande jakt, hafva hararna alla skäl att respektera.

RYNO MÅRTENSON. En 11-årig jägare.

Reuter fotografi.

BERLINS MODERNA BRANDVÄSENDE. 50 brandautomobiler passera revy efter stor uppvisning i eldsläckning inför kejsaren.

TORPED-VELOCIPEDEN, det nyaste i hjulspori, nyligen uppvisad i Berlin vid 6 dagars täflingen.

I två af *Stockholms Enskilda Banks nybyggnader*, norr och söder om Wahrendorffsgatan, ha ett par i betong gjutna bjelklag spruckit och måst understötts. Detta har väckt så mycket mera uppseende äfven utom fackkretsar, som bjälklagen gjutits af dugliga entreprenörer och under kontrollanskap af konstruktören, nyutn. prof. C. Forssell vid Tekn. Högskolan. Under det man på sina håll anser, att uppenbara konstruktionsfel föreligga, gör man på andra håll gällande, att bristningarne endels äro att tillskriva för stark öfver-

Småfotografi

Kisth: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Stålm.-Gbg

DE BRUSTNA BETONBJELKLAGEN I STOCKHOLMS ENSKILDA BANKS NYBYGGNAD. En uppseendeväckande ingenjörfråga.

belastning och endels för tidig belastning, hvarjämte konstruktören måhända med hänsyn till event. ojämnheter i arbetets utförande i afseende på skjufspänningarne, hållit sig väl nära kanten af det område, som begränsas af vedertagna säkerhetsfaktorer.

*
I den stora *anilinfabriken i Rummelsburg*, Pommern, inträffade den 26 febr. en våldsamt explosion, hvilken utom de oantliga materiella skador den förorsakade äfven kräde nio människolif. Atta personer blefvo därjämte svårt sårade. Katastrofen antages hafva framkallats af ångpanneexplosion.

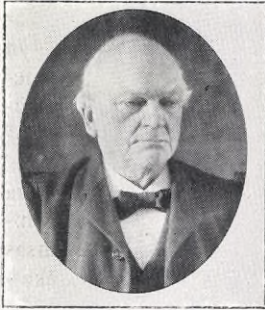
Efter fotografi

Kisth: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Stålm.-Gbg

EXPLOSIONEN I RUMMELSBURG. Olycksplatsen i Anilinfabriken omedelbart efter katastrofen.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data á nästa sida.

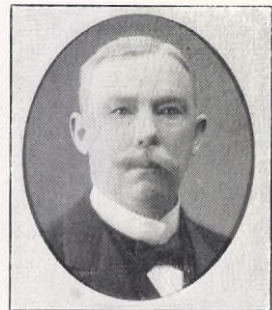
C. Y. SAHLIN.
F. d. Professor — Stockholm.
90 år 4 Mars.*

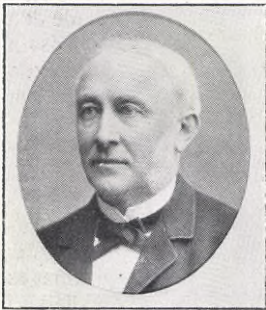
N. E. SVEDELIUS
Nyutnämnd professor v. Upsala
Universitet *

J. M. ASPELIN.
Andre stadsläkare — Sthlm.
65 år 10 Mars.*

G. A. WETTERLING.
Häradshöfding. — Sala.
55 år 2 mars *

C. E. NYMAN.
Dir. i A-B. Nyman & Schultz.
— Stockholm. 80 år 26 Febr

M. L. WALLEMBERG.
Bankdirektör. — Stockholm.
50 år 5 Mars.*

E. S. JOSEPHSON.
Arkitekt — Stockholm.
50 år 7 Mars.*

H. G. E. HAMMAR,
Direktör — Göteborg.
50 år 4 Mars.*

J. P. JANSSON.
Bergsman. — Saxhyttan.
60 år 5 Mars.*

V. ARP.
Godsegare. Kommunalman
Gran. — 60 år 23 Febr.

J. E. G. BERGENSTRÄHLE.
Kammarherre. Godsegare.
Stockholm. — 50 år 5 Mars

A. PAULSSON.
Godsegare. — Salts öbaden.
50 år 3 Mars *

V. F. HOLMBERG.
Civilassessor. Auditor. — Stock-
holm. 50 år 10 Mars *

G. A. DAHL.
Notarie. Tonsättare. — Sthlm.
50 år 5 Mars.*

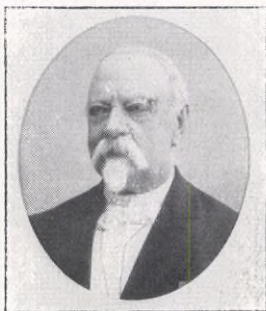
K. CEDERMARK.
Rådman. Handlande. — Hjo.
50 år 9 Mars.

G. BOQVIST.
Bruksförv. Kommunalman.
Foglavik. — 50 år 26 Febr.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

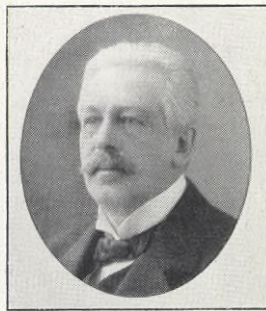
* Data här nedan.

C. P. F. SIEGBAHN †.
F. d. Konsul — Ronneby.
F. 28. † 27 Febr.

O. W. C. BLANCK †.
F. d. Generalkonsul. — Stock-
holn. F. 40. † 23 Febr. *

S. SWENSON †.
Trafikchef. — Eksjö.
F. 54 † 27 Febr. (Se n:r 17).

E. A. LINDSTRÖM †.
Direktör. — Eskilstuna.
F. 58. † 9 Febr.*

YNGVE SAHLIN. Stud.-ex. 41, fil. dr. 51, docent i teoret. filosofi i Upsala 53, professor i Lund, 62, i Upsala 64—94, universitetets rektor 76—89, jur. hedersdoktor i Upsala 93. Led. af styr. i Stockholms högskola 94—01, led. af direktionen ö. Stockholms undervisningsverk 03—05. Hedersled. och led. af vet. samfund. Utg. talrika filosof. arbeten. Biogr. och helsid.-portr. årg. IV: 24.

NILS SVEDELIUS. F. 73. Stud.-ex. 91, fil. lic. 1900, fil. dr. 01; amanv. Riksmuseum s. å. docent i botanik v. Upsala univ. 02, tf. professor derst. 96—10 samt 11—14; i dagarne utnämnd t. professor v. universitetet.

MAURITZ ASPELIN. Stud.-ex. 69, med. lic. 79, med. hed.-dr i Lund 1900. Tf. sundh.-insp. i Stockholm 80—81, distr.-läk. 81—83, tf. andre stads-läkare i Stockholm 82, ord. sedan 83; läkare v. K. teatern 93—08. Led. af styr. i Prins Carls uppfostr.-anst. sedan 83, led. af dir. ö. Danviks hosp. sedan 85.

ANTON WETTERLING. Stud. ex. 79, hofr. ex. 84, v. häradshöfd. 89, häradshöfd. i Vestmanlands östra doms. sedan 02. V. ordf. i Sala stadsfullmäktige 12, ordf. 13. Styr. led. i a-b. Sala elektr. verk, i Uplands ensk. banks afd. kontor samt i stadens sparbank.

MARCUS WALLENBERG. U. löjtn. v. flott. 82, jur. kand. 88, v. häradshöfd. 90, ombudsman i Stockholms ensk. bank s. å., styr. led. derst. 92, v. verkst. dir. s. å. verkst. direktör sedan 11. Egnar v. sidan om sin bankmannaverksamhet ett för landets handel och industri utomordentligt betydande intresse åt skapandet o. drifvandet af ett flertal storindustriella verk. Ordf. i Sveriges Industriförbund, led. af Handelsrådet. Biogr. o. helsid. portr. årg. X: 27.

ERIK JOSEPHSON. Årg. fr. Tekn. högsk. 85, fr. Konstakad. 88, studier i utlandet t. 90. Arkitekt i Överint.-emb. sedan 88, i Arméförvalt. sedan 91. Privat arkitekt i Stockholm. Bl. utförda arbeten nämna vi Lüf. t. h. kasern i Stockholm och Artillerikasernen å Kviberg ävensom samtliga kaserner i riket fr. 90 m. undantag af några infanterikaserner; kraftstationerna v. Trollhättan, Porjus o. Elikarby; bankbyggn. i Målarprov ensk.

bank, Industribanken samt nybyggn. i Skand. kredit a-b. i Stockholm; nya Krigsskolan, Näsby slott, Saltsjöbadens Grand hotell m. fl.

HUGO HAMMAR. Stud.-ex. 83, skeppsbyggmäst. ex. fr. Chalmers tekn. läroanst. 88, praktiserade v. utländska verkstäder samt blef öfveringenjör o. direktörsassistent v. Lindholmens mek. verkstads a-b. 08, verkst. dir. derst. sedan 10. Ordf. i styr. i Sv. Verkstadsförenings vextra krets, led. af Föreningens öfverstyr.

JAN JANSSON. Bergsman, eg. Saxhyttan i Kopparb. län. Bedriver sågverksrörelse. V. ordf. i komm.-nämnd, led. i skolråd m. m. Led. af Riksd. A. K. 88—05, led. af Bankoutsk. 04—05, statsrevisor s. å.

ALBIN PAULSSON. Inneh. på sin tid egendomar i Spånga s.n. Vice ordf. i kommunalstämman, v. ordf. i komm.-fullmäktige, ordf. i kommunal-nämnd, fattigv.-styr. och helsov.-nämnd. Landstingsman. Framstående inom länets skytteförbund.

VIKTOR HOLMBERG. Jur. kand. 94, auditör v. Söderm. reg. 01, stadsnot. v. Stockholms råd. rätt 11, civilassessor derst. 12.

ADRIAN DAHL. Stud.-ex. 83, kansl. ex. 95. Stud. komposition o. instrumentation åren 86—88 i Saint-Saens o. Widor. Komp. sänger o. pianostycken m. m. Privat musiklär. i Stockholm.

OTTO BLANCK †. F. i Tyskland, kom på 60-talet till Sverige, etabl. 65 egen trävaruaffär samt blef senare verkst. dir. i Ekmans nya snicke-riafab. a-b. Nederlänsk gen. konsul i Stockholm 82—11. Stadsfullmäkt. g 92—02, skiljenämnd i hand. ind. o. sjöf., led. af styr. i Sv. allm. exportfören., led. af styr. i a-b. Sjöassuranskomp. O. d. i styr. i Gottlands ensk. banks afd. kontor i Stockholm sedan 07. Ordf. i tyska förs kyrkoråd.

AXEL LINDSTRÖM †. Delegare i Munktells mek. verkstad i Eskilstuna o. led. af dess styr.; styr.-led. i Eskilstuna bryggeria.-b. och i Eskilstuna jerneri a.-b. samt i N. Söderm. jernv. a.-b. Led. af stadsfullmäktige sedan 01, led. af drätselkamm. Led. af tulltaxekommitten.

MEXIKANSKA GENERALERNA VILLA OCH ORTÉGA FÖRHANDLA MED AMERIKANSKA REGERINGENS OMBUD. GRAY. Text å sid. 364.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG.

INNEHÅLL:

Fru Emma Meissner (biografi och helsidesporträtt). — Vice amiral Carl Hjulhammar † — Tor Aulin †. — Sergel-minnet högtidlighålles — "Tapperhetens" bärgning. — Bielkeska paradssängen. — Karl Hultströms "Befriaren". — Svensk världsmästare i konståkning på skridskor. — En präktigt trafvare. — Mästerskapstävlingar i skidlöpning. — Ung jägare. — Betonhjelkar som brista. — Bilder till utländska dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri — Liljekonvaljerna. Ber. af Artur Möller.

Herrar Fotografier

uppmannas att vid insändande af bilder till H 8 D icke uraklåtata utsättandet af tydligt firmanamn och adress & respektive fotografier. Endast då angifves fotografen.